

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.842/2018/7.

A tanács tagjai: . Balogh Zsolt a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád
Lajos előadó bíró,
. Horváth Tamás bíró

Az I.r. felperes: L. I. Kft.

Az I.r. felperes képviselője: Dr. Kész Tamás ügyvéd

A II.r. felperes: II.rendű felperes neve

A II.r. felperes képviselője: Dr. Rákosfalvi Zoltán ügyvéd

Az alperes: I.rendű alperes neve

Az I.r. alperes képviselője: Dr. Herédy Erika jogtanácsos

A II.r. alperes: II.rendű felperes neve

A II.r. alperes képviselője: Rákosfalvi Zoltán ügyvéd

A per tárgya: kisajátítás tárgyában hozott közigazgatási határozat
bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I- és II.r. felperesek

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Győri Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 1.K.27.821/2015/46. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.821/2015/46. számú ítéletét hatályában fenntartja,
- kötelezi az I- és II.r. felpereseket, hogy fizessenek meg az I.r. alperesnek 15 napon belül 200.000-200.000 (kétszázezer-kétszázezer) forint perköltséget,
- kötelezi az I.r. felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint összegű feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket,
- megállapítja, hogy a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme folytán felmerült 70.000 (hetvenezer) forint összegű eljárási illetéket az állam viseli.

Ezen ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II.r. felperes (egyben II.r. alperes) 2009. szeptember 7. napján előterjesztett kisajátítás iránti kérelme folytán az I.r. alperes a 2015. november 12. napján kelt GYB-05/253-38/2015. számú határozatával az I.r. felperes tulajdonában álló Győr .../3 hrsz.-ú 2724m² nagyságú ingatlant megosztotta a .../4 hrsz.-ú 2119m² és a .../5 hrsz.-ú 605m² területre, a .../4 hrsz.-ú ingatlant a II.r. felperes javára terület- és településrendezés közérdekű célra kisajátította és a kisajátított ingatlanért fizetendő kártalanítást 80.049.463 Ft + ÁFA összegben állapította meg.
- [2] Az I.r. alperes határozata N. Z. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye figyelembevételével megállapította, hogy az ingatlan Győr belvárosában fekszik, jól megközelíthető helyen található. A szakértő piaci összehasonlító adatok elemzésén alapuló piaci alapú értékelést alkalmazott, az ingatlan eredeti fajlagos értékét nettó 79.130 Ft/m² összegben állapította meg. Ezt az ingatlan sajátosságainak megfelelően korrigálta. Ennek során 10%-os értéknövelő tényezőként figyelembe véve a vízparti elhelyezkedést, 10%-os értékcsökkenést alkalmazva közművek hiányára, 30%-os értékcsökkenést állapotkorrekciós tényezőként, továbbá szintén 30%-os csökkentést egyéb korrekciós tényezőként. A tárgyi ingatlan korrigált fajlagos árát így 31.652 Ft/m² összegben állapította meg. A visszamaradó területre értékcsökkenést nem állapított meg. A szakértő az I.r. felperes által benyújtott igazolásokra tekintettel közművek hiánya miatt alkalmazott korrekciót mínusz 3%-ra csökkentette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] Az I.r. alperes határozatával szemben az I- és II.r. felperesek terjesztettek elő keresetet.
- [4] Az I.r. felperes a határozatot mind jogalapja, mind összepszerűségében vitatta. Álláspontja szerint a határozat ugyanis nem felel meg a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) 9. § (1) bekezdése szerinti teljes azonnali és feltétlen kártalanításnak. Hivatkozott arra, hogy a szakértő eredeti fajlagos értékén nettó 79.130 Ft/m²-t állapított meg, mely összeget elfogadott, azonban vitatta, hogy ezzel kapcsolatosan összesen 60%-os mértékű csökkentést lehetett volna korrekcióként megállapítani. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Kstv. 19. § (1) bekezdés c) pontja szerint a visszamaradt ingatlan értékének csökkenése is megállapítható volt.
- [5] A II.r. felperes keresete szerint a Kstv. 40. § (2) bekezdésébe ütközött a határozat abban a tekintetben, hogy a kisajátítási összeg után általános forgalmi adót is megállapított, továbbá a kisajátítási összeget abból a szempontból is vitatta, hogy az I.r. felperes az ingatlan közművesítése során rosszhiszeműen járt el, mivel számított arra, hogy az ingatlan kisajátítása megtörténik. Ennek tudatában végzett beruházást, melynek kockázata a kisajátítást kérőre nem hárítható át olyan módon, hogy az a szakértői véleményben foglaltakra tekintettel a fizetendő kisajátítási kártalanítási összeget 12.978.905 Ft-tal megnövelte.
- [6] Az I.r. alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a felperesek kereseteinek elutasítását kérte.
- [7] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.821/2015/6. számú közbenső ítéletével a kisajátítás jogalapjának fennállását megállapította, azzal kapcsolatos I.r. felperesi keresetet elutasította, mely ítéletet a Kúria Kfv.VI.37.661/2016/5. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. április 26. napján kelt 1.K.27.821/2015/46. sorszámú ítéletével az I.r. alperes határozatát megváltoztatta, az I.r. felperest megillető kártalanítás összegét 132.095.523 Ft-ban állapította meg, kötelezte a II.r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. felperesnek 30.432.705 Ft többletkártalanítást, azt meghaladóan az I.- és II.r. felperesek keresetét elutasította. Az I.r. felperest 17.400 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte, megállapítva, hogy a fennmaradó 42.600 Ft kereseti illetéket az állam viseli, továbbá rendelkezései szerint a felek a felmerült költségeiket

maguk viselték.

- [9] Az elsőfokú bíróság az eljárásában K. V. igazságügyi ingatlanforgalmi szakértőt rendelte ki az értékmódosító tényezők megállapítására, figyelemmel arra, hogy mindkét felperes az ingatlan forgalmi értékét csupán ebben a körben vitatta.
- [10] A szakértő szakvéleményének elkészítését követően a perben és a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértőket együttesen meghallgatva a perben kirendelt szakértő szakvéleményét megalapozottnak ítélte, mivel az általa alkalmazott értékmódosító tényezőket számítással alátámasztotta, a számítása ellenőrizhető volt. A szakértő a szakvéleményében foglaltaknak megfelelően értékelte a vízpart közelségének, a beépíthetőség korlátozásának, illetve közterületi funkciónak értékmódosító hatását, részletesen összevetve ezzel kapcsolatosan a felek érveit, valamint a két szakértő szakvéleménye közötti különbözőségeket. Kifejtette továbbá, hogy az eredeti fajlagos ár, valamint az összehasonlítás alapjául szolgáló ingatlanok nem voltak vitatottak, így azt újra meghatározni nem kellett. Nem találta helytállónak a felek azon érvelését, hogy kizárólag teljes értékbecslés lenne elfogadható, ugyanis ha az eredeti fajlagos és az összehasonlítás nem vitatott, akkor az értékmódosító tényezők mértéke utóbb változtatható. A perszakértő az értékmódosító tényezők meghatározása során ugyanazon adatokkal dolgozott, tehát a számítást nem lehetett kiragadott számításnak tekinteni. A közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő semmivel nem támasztotta alá, hogy miért a szakvéleményében rögzített mértékeket állapította meg, ezzel szemben a perben kirendelt szakértő szakvéleménye a megállapítása alapját képező adatokat, számításokat tartalmazta, azok ellenőrizhetőek voltak, számításának az indoka is megtalálható volt, azok helyességét illetően az elsőfokú bíróságnak kételye nem merült fel.
- [11] Minderre tekintettel az ingatlan fajlagos értékeként a nem vitatott 79.130 Ft/m² összeget határozta meg. Értékmódosító tényezőként a vízpart közelségét +16,04%, a beépíthetőségre figyelemmel -16%, a közterületi jellegre figyelemmel -18,26%, így összesen -18,22%, továbbá közigazgatási eljárásban beszerzett szakvéleményben alkalmazott vízi közmű hiánya miatti -3% értékcsökkenést elfogadta, így tehát a teljes korrekció -21,22% lett.
- [12] Kifejtette, hogy a visszamaradt ingatlanra értékcsökkenés nem volt megállapítható, melyet a perben kirendelt szakértő szakvéleménye közigazgatási eljárásban beszerzett szakvéleménnyel egyezően alátámasztott.
- [13] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a II.r. felperes keresetét abban a tekintetben, hogy a szakértő által elfogadott

közművek értékét a forgalmi érték meghatározása során figyelmen kívül kellett volna hagyni, hiszen mindaddig, amíg jogerősen nem dönt a hatóság a kisajátítási kérelemről a kisajátítani kért ingatlan tulajdonjoga és egyúttal a rendelkezési jog is a korábbi tulajdonost illeti meg. A rosszhiszeműsége kizárólag akkor lett volna megállapítható, ha a kisajátítást kérő a közigazgatási eljárás során bizonyította volna, hogy az I.r. felperes kifejezetten a kisajátítási eljárásra figyelemmel végzett az ingatlanon beruházást, azért, hogy az ingatlanért magasabb kártalanítási összeget követelhessen. Erre vonatkozó bizonyíték azonban az eljárás során nem merült fel.

- [14] Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta viszont II.r. felperes keresetét abban a körben, hogy a Kstv. 40. § (2) bekezdésének helyes értelmezése és az ezzel kapcsolatosan kialakult bírói gyakorlat szerint is a kisajátítási kártalanítás megegyezik az ingatlan forgalmi értékével, melyet az eladó által fizetendő Áfa-val nem lehet megnövelni, ezen az a tény sem változtat, hogy az I.r. felperes fordított adózás szabályai szerint adózik, tehát adásvétel esetén a II.r. felperesnek kellett volna az Áfa-t megfizetnie. A kártalanításnak ugyanis meg kell egyeznie az ingatlan forgalmi értékével, ami pedig azzal az értékkel egyezik meg, amennyiért az értékelés pillanatában az ingatlan várhatóan értékesíthető. A szokásos piaci árat, tehát az ingatlanért fizetendő vételárat bizonyítja az a körülmény, hogy az eladó vagy a vevő az értékesítése után Áfa-t köteles fizetni, ilyen esetben nem lehet az Áfa-t a szokásos piaci árhoz hozzáadni, mert az valójában már nem a valós piaci értéket tükrözné.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélettel szemben az I.- és II.r. felperes is felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- [16] Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelme szerint a jogerős ítélet az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdését, Kstv. 1. § (1) bekezdését, 9. § (1) bekezdését sérti, mivel nem a teljes kártalanítási összeg került meghatározásra, a megállapított kártalanítási összeg ugyanis nettó összegként került meghatározásra. Nem vette figyelembe a bíróság az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9. § (1) bekezdését, 16. §-át, 86. § (1) bekezdés j) pontját, 88. § (1) bekezdés a) pontját és a Kstv. 40. § (2) bekezdését, ezekből ugyanis a véleménye szerint az állapítható meg, hogy a felperesi Áfa-fizetési kötelezettségre tekintettel a kisajátítási összeget is akként kellett volna megállapítani, hogy

az tartalmazza az általános forgalmi adó összegét is. Hangsúlyozta ezzel kapcsolatban, hogy kisajátítást kérő anyagi előnyhöz jut abban az esetben, ha nem a konszenzusos vételáron általános forgalmi adóval növelten vásárolja meg az ingatlant, hanem annak tulajdonjogát kisajátítási eljárásban szerzi meg, míg az I.r. felperesnek az általános forgalmi adó fizetési kötelezettségére tekintettel nem a teljes kára kerül megtérítésre.

[17] A II.r. felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a közművesítés vonatkozásában tévesen értelmezte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, mivel az I.r. felperes rosszhiszeműségét vélelmezni szükséges tekintettel arra, hogy minden a tulajdonos által eszközölt beruházás, közművesítés a kisajátítási kérelem benyújtását követően történt, tulajdonos tudott arról, hogy az ingatlant érintően kisajátítási eljárás van folyamatban, erre figyelemmel jóhiszemű nem lehetett. Ezzel kapcsolatosan bizonyítási terhet az elsőfokú bíróság nem osztott ki a felek részére. A rosszhiszeműen eszközölt beruházás kisajátítást kérővel szemben nem érvényesíthető, ezzel kapcsolatosan legfeljebb elszámolási igénye lehetne a tulajdonosnak.

[18] A II.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítás kereteit tévesen állapította meg, ugyanis az álláspontja szerint nem a szakértői eljárás egyes részeinek meghatározása a szakkérdés, hanem a kártalanítás, a forgalmi érték meghatározása. Helytelen és jogszabályba ütköző ezért a szakvélemény egyes részei vonatkozásában szakértőt kirendelni, a szakvéleményt összességében kell elkészíteni, mert minden más esetben az valótlan adatot fog tartalmazni. Az érintett ingatlanban ha valami okozott is értéknövekedést, az csupán a kisajátítást kérő ingatlan környezetét érintő fejlesztései, beruházásai lehettek, azonban az sem jelentheti azt nyilvánvalóan, hogy az ingatlan értéke 644%-ra emelkedjen. A bíróság a szakvélemények közötti ellentmondás feloldását megkísérelte, azonban az nem sikerült. A bíróság azt vizsgálta, hogy a két szakvélemény közül melyik a megalapozott, illetve valamely szakvélemény képezheti-e a döntésének az alapját, azonban az teljes mértékben jogszabálysértő, a két szakvélemény összehasonlításra nem alkalmas tekintettel arra, hogy azok tárgya sem azonos. A kormányhivatal által kirendelt szakértő ugyanis a tárgyi ingatlan forgalmi értékét határozta meg, a bíróság által kirendelt szakértő azonban arra semmilyen formában nem tért ki, csupán egyes tényezőket vizsgált. A szakértő kirendelésére csupán a forgalmi érték meghatározása vonatkozásában kerülhetett volna sor, minden más esetben a szakvélemény ítélet meghozatalára alkalmatlan, ugyanis az ítélet tárgya a kártalanítás összege, azaz a forgalmi érték kell hogy legyen, mely azonban szakkérdés.

[19] Az I.r. felperes a II.r. felperes felülvizsgálati kérelmére tett

észrevételében felülvizsgálati kérelmet megalapozatlannak tartotta kiemelve, hogy részletes személyes szakértői meghallgatások során is egyértelművé vált, hogy a közigazgatási eljárás során kirendelt ingatlanforgalmi szakértő a korrekciós tényezőknél becslést, míg a bíróság által kirendelt szakértő számításokat alkalmazott. Hivatkozott arra, hogy az I.r. felperes rosszhiszeműségének vélelmezését jogszabály nem írja elő, ilyen vélelem nem áll fenn.

- [20] Az I.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet indokolásával egyetértve felülvizsgálati kérelem elutasítását kérte, jogtanácsosi munkadíjat magánban foglaló perköltség megállapítása mellett.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] Az I.- és II.r. felperesek felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272. § (2) bekezdése, 275. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelmek keretei között az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [23] Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelme szerint a kisajátítási összeg nettó összegben kell, hogy meghatározásra kerüljön, ahhoz az általános forgalmi adó összegét hozzá kell adni, ekképp lehet a teljes tulajdonost illető kártalanítás összegét meghatározni.
- [24] A Kstv. 40. § (2) bekezdés értelmében a kártalanítás összegét úgy kell tekinteni, mint amely az általános forgalmi adót is tartalmazza, amennyiben a kisajátítás keretében történő tulajdonátszállást az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint adófizetési kötelezettség terheli. Ebből adódóan nem lehetett úgy tekinteni a forgalmi értékét, amely az általános forgalmi adót ne tartalmazta volna. Ezen összeget az általános forgalmi adó összegével megnövelni nem lehet, egységes ebben a körben a Kúria gyakorlata, melyet alátámaszt az elsőfokú bíróság által is hivatkozott KGD.2012.201., KGD.2014.201., továbbá a Kúria Kfv.II.37.027/2017/6. számú ítélete is.
- [25] A II.r. felperes felülvizsgálati kérelme, bár jogszabályi megjelölést ebben a körben egyáltalán nem tartalmazott, de tartalmában a Pp. 206. §-ának megsértését állítja. Ennek kapcsán a Kúria kiemeli, hogy a Pp. 206. §-ának megsértésére való hivatkozás esetén a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye a tényállás iratellenes, illetve a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, lényeges

logikai ellentmondást tartalmaz. A Kúria gyakorlata ebben a körben is egyértelmű, miszerint nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A tényállás megállapítása a Pp. 206. §-a szerint szabad bírói mérlegeléssel történik, ha az nem iratellenes vagy logikátlan felülvizsgálata nem lehet eredményes, a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés (KGD.2018.72.).

[26] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen értékelte azt, hogy a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő által megállapított és a közigazgatási határozat alapjául szolgáló ingatlan fajlagos árát a felek keresettel nem támadták, továbbá nem voltak vitatottak az annak alapjául szolgáló összehasonlító adatok sem. Ebből adódóan a közigazgatási per tárgya az lehetett, hogy ezen árhoz képest milyen tényezők, milyen súlyú értékelésével lehet a konkrét kisajátítással érintett ingatlan értékét a visszamaradó ingatlanrész esetleges értékcsökkenését megállapítani.

[27] Bár a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme szerint a forgalmi érték ilyen meghatározása, csupán ebben a körben szakértő kirendelése jogszabályba ütközik, ilyen jogszabályhelyet felülvizsgálati kérelmében ő maga sem jelölt meg. A szakértő kirendelése a Pp. 177. §-ának rendelkezései szerint a perben eldöntendő szakkérdésekre vonatkozhat. A Kúria ennek kapcsán rámutat arra, hogy a közigazgatási eljárásban kirendelt szakértő által alkalmazott módszer szerint is a tényleges forgalmi érték meghatározása két lépcsőben történt, melyek elkülöníthetőek voltak egymástól, így az első lépcsőben került sor a fajlagos forgalmi érték meghatározására, a második lépcsőben az ezzel kapcsolatos korrigáló tényezők számbavételére, értékelésére. A perben kirendelt szakértő is alátámasztotta az ilyen módszer helytállóságát, nyilatkozata szerint ugyanis csupán az értéknövelő-értékcsökkentő tényezők meghatározása figyelembevételét követően számítással megállapítható a helyes forgalmi érték (I.K.27.821/2015/45. számú jegyzőkönyv 5. oldal 2. bekezdés).

[28] A kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem korlátai között eljárva, elkülöníthető szakkérdésben szerzett be szakértői véleményt és azt értékelte. Az értékelés során a bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, azokat a felek hivatkozásaival összevetve, azok felülmérlegelésére nem kerülhetett sor. A Kúria megállapította továbbá, hogy a bíróság ítélete sem iratellenes, sem logikátlan, okszerűtlen nem volt.

[29] A II.r. felperes további hivatkozásai szerint az I.r. felperes

által elvégzett közművesítés értéknövelő hatása kisajátítási eljárásban nem lehetett figyelembe vehető, mivel a beruházás elvégzésére a kisajátítási eljárás folyamatban léte alatt került sor. Ezzel kapcsolatban az I.r. felperes rosszhiszeműségét vélelmezni kellett volna.

- [30] A II.r. felperes által hivatkozott „vélelem” a hatályos jogrendszerben nem áll fenn, ezzel kapcsolatos jogszabályhelyet a II.r. felperes sem tudott megjelölni. Másrészt utal arra a Kúria, hogy a teljes és feltétlen kisajátítás elvéből fakadóan a kisajátítási kártalanítási összegnek a kisajátítással érintett ingatlan, kisajátítás időpontjában (kisajátítási határozat meghozatalakor) fennálló forgalmi értékéhez kell igazodnia. A forgalmi érték meghatározása szakkérdés, mely nem függ a fél jó- vagy rosszhiszeműségétől, nincs továbbá olyan jogszabályi előírás, mely szerint a kártalanítás összegéből le kellene vonni bármilyen, a kisajátítási eljárás megindítását követően bekövetkezett értékváltozást. Ilyen jogszabályhely hiányában a kártalanítási összeg csökkentése nem lehetett volna jogszerű.
- [31] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelmekben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az döntés elvi tartalma

- [32] A Kstv. 40. § (2) bekezdés rendelkezései szerint a már megállapított kisajátítási kártalanítás összegét általános forgalmi adó összegével megnövelni nem lehet.
- [33] *Elkülöníthető szakkérdésben szerzett szakértői vélemény a tényállás megállapításának alapjául szolgálhat. A bíróságnak a bizonyítékok értékelése során azokat egyenként és összességükben is értékelnie kell, azok felülmérlegelésére azonban a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhet sor.*

Záró rész

- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [35] A Kúria a pervesztes felpereseket a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte az I.r. alperes 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. §-a szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási költségéből álló perköltségének megfizetésére.
- [36] Az eljárásban az I.r. felperes felülvizsgálati kérelme folytán

felmerült eljárási illeték megfizetésére az I.r. felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles, a II.r. felperes felülvizsgálati kérelme folytán felmerült eljárási illeték, a II.r. felperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

- [37] A további felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. december 2.

**Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.
előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s.k. bíró**